

عنوان مقاله:

تاثیر سطوح مختلف میدان الکترومغناطیس بر میزان گلوکز سرم موش های سوری دیابتی شده با استرپتوزوسین

محل انتشار:

مجله تحقیقات آزمایشگاهی دامپزشکی، دوره 2، شماره 1 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

انوش اقدامی

حسین پیری

عباس جواهری وایقان

امیر علی صولتی

خلاصه مقاله:

خلاصه: بیماری دیابت، یکی از شایع ترین بیماری های سیستم غدد درون ریز بوده و در جوامع پیشرفته با توجه به سبک زندگی و روش تغذیه، شیوع آن رو به افزایش است. در سال های اخیر استفاده از میدان های مغناطیسی در پیشگیری، رفع علائم و درمان بیماری ها نظیر درد و زخم، بیماری های عصبی و ... به عنوان طب جایگزین بررسی شده است. در این تحقیق از موش های سوری نر دیابتی شده با استرپتوزوسین استفاده شده است. موش ها در شش گروه شش تایی تقسیم شدند. گروه ها شامل: ۱- شاهد سالم ۲- دریافت کنندگان انسولین ۳- دریافت کنندگان متفورمین و گروه های ۴، ۵، ۶ که به ترتیب در میدان الکترومغناطیسی ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ هرتز با شدت ۲۵۰ میکروتسلا روزانه ۴۵ دقیقه بمدت دو هفته قرار گرفتند. یافته ها به وسیله آمار ناپارامتری (کروسکال والیس، U-من ویتنی) آنالیز شدند. نتایج نشان داد مقدار گلوکز خون گروه شاهد سالم $130 \pm 7/4$ ، متوسط گلوکز سرم سایر گروه ها پس از دیابتی شدن و قبل از درمان برابر با 10 ± 181 و مقدار گلوکز سرم گروه های ۲ تا ۶ بعد از درمان به ترتیب عبارت بود از $162 \pm 14/3$ ، $165 \pm 7/3$ ، $141 \pm 6/13$ ، $165 \pm 2/14$ ، $169 \pm 5/9$. آنالیز آماری نشان داد که میدان مغناطیسی با فرکانس ۲۵ هرتز و شدت ۲۵۰ میکروتسلا بیشترین کاهش را بر روی قند خون موش های دیابتی شده ایجاد می کند (p)

کلمات کلیدی:

دیابت، استرپتوزوسین، میدان الکترومغناطیس، انسولین، متفورمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2074277>

